

No představte si to, pani Vonásková, co sem dneska viděla! Du si takhle vod švagrový, co bydlí u Čápovýho dvora, kde sem se byla podívat na to jejich škrvně a esli mu dávaj dost mlíka. A když sem šla vokolo brány, von si tam najednou stojí lišák. Takovej zrzavej jak stará podkova, jazyk na vestě, nejspíš zrovinka příběh vodněkud z dálky. Normálně bych ho hnala svinským krokem co nejdál vod našich kurníků. Jenže todle nebyl hned tak nákej vobyčejnej vrahoun slepic. Von vám na zádech měl takovej velkej pytel, ze kterýho to vonělo zázvorem. Nevim, co tam ten šelemník dělal. Šak než sem se stihla rozkoukat, příběh tam vobrovskej ježour, celej pichlavej. A hned se pustil do toho lišáka a vrh se na ten jeho vobří pytel. Chlupy a bodliny lítaly všude vokolo. Za chvíli bylo po všem. Lišák zvostal celej, ale ten jeho pytel byl ouplně na maděru, až se zázvor sypal všude kolem. Tak sem si hned nabrala, abych jako měla něco domů. Vám sem taky trochu přinesla, paňmámo, tu máte!